

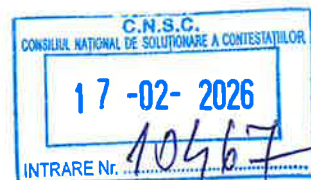
ROMANIA
JUDETUL ILFOV
PRIMARIA ORASULUI OTOPENI
www.otopeniro.ro

5	ROMANIA
	JUDETUL ILFOV
	PRIMARIA ORASULUI OTOPENI
	REGISTRATURA GENERALA
	Nr. Inregistrare: 4857
	Ziua: 16 Luna: 02 Anul: 2026

Str. 23 August, nr.10, tel. (021)352.00.33, (021)352.00.35, fax. (021)352.00.34

Către,
Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor („CNSC”)
Str. Stavropoleos nr. 6, sector 3, București
E-mail: office@cnsr.ro

Dosar nr. 335/2026 / *complet 4*

Stimate Doamnă Președinte,

Autoritatea Contractantă Orașul Otopeni, cu sediul în str. 23 August nr. 10, orașul Otopeni, județul Ilfov, e-mail: investitii@otopeniro.ro, achizitii@otopeniro.ro, în temeiul art. 16 din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor formulează

PUNCT DE VEDERE

referitor la Contestația formulată de societatea TMG GUARD S.R.L. („*Contestatoarea*”) în dosarul mai sus menționat („*Contestația*”), împotriva Raportului procedurii de atribuire nr. 3004 din 30.01.2026 și a actelor subsecvente întocmit în cadrul Procedurii de achiziție proprie „*Servicii de pază și protecție*” (cod CPV 79713000 – 5, rev 2), organizată potrivit Normelor procedurale interne aplicabile în cazul atribuirii contractelor de achiziții publice/acordurilor-cadru având ca obiect servicii sociale și alte servicii specifice prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 98/2016 aprobate prin Hotărârea Consiliului Local al Orașului Otopeni nr. 28/2023 – servicii de pază (Anexa nr. 2 la Legea nr. 98/2016); nr. Anunț de participare: 37142 din 30.10.2025 publicat la:

https://www.otopeniro.ro/public/assets/docs/2025/10/U7mTN_ANUNT_PARTICIPARE_PAZA.pdf

prin care solicităm:

- (i) respingerea Contestației ca nefondată, întrucât aceasta are caracter eminentamente speculativ;
- (ii) menținerea Raportului procedurii de atribuire nr. 3004 din 30.01.2026 și a actelor subsecvente ca temeinice și legale.

Pentru aceasta, vă rugăm să aveți în vedere următoarele:

I. Cadrul juridic aplicabil – limitele controlului

Procedura a fost organizată în temeiul art. 111 alin. (1) coroborat cu art. 68 alin (1) lit. h) din Legea nr. 98/2016 și cu respectarea Normelor procedurale interne aprobate prin Hotărârea Consiliului Local al Orașului Otopeni nr. 28/2023 fiind aplicabil regimul flexibil specific serviciilor din Anexa nr. 2.

În acest cadru:

- Autoritatea contractantă verifică îndeplinirea cerințelor documentației și respectarea principiilor art. 2 din Legea nr. 98/2016.
- Nu poate introduce cerințe suplimentare față de cele stabilite în documentație.
- Nu poate respinge o ofertă pentru motive care nu rezultă explicit din documentație sau din lege.
- Nu poate impune operatorilor economici o anumită structură internă de cost sau un anumit model de organizare a personalului.

Rolul CNSC nu este de a reevalua oportunitatea modelului economic ales de un operator, ci de a verifica legalitatea procedurii.

II. Cu privire la criticile aduse de Contestatoare

1. Pretinsa lipsă a dreptului de intervenție în Otopeni

Contestatoarea susține că, deși în Registrul Național al Dispeceratelor este menționat județul Ilfov, trebuia menționată expres localitatea Otopeni.

Or, așa cum se poate lesne observa din dosarul achiziției, susținerea este artificială nefiind susținută de cerințe exprese ale documentației de atribuire și sau ale legii aplicabile.

Orașul Otopeni este localitate din județul Ilfov. Menționarea județului acoperă toate unitățile administrativ-teritoriale din componența sa, astfel că Ofertantul a cărui ofertă a fost declarată câștigătoare nu avea nicio obligație în sensul celor pretinse de Contestatoare.

Prin simplele sale alegeri, Contestatoarea introduce o condiție inexistentă, încercând să transforme o interpretare formalistă într-un motiv de anulare, însă o asemenea abordare contravine principiului proporționalității.

2. Sporul de noapte

Contestatoarea construiește un scenariu propriu privind modalitatea de acordare a sporului de noapte și concluzionează că oferta ar fi artificial redusă.

Afirmația este neprobată. Art. 126 din Codul muncii permite două modalități alternative de compensare a muncii de noapte. Acesta nu impune exclusiv plata sporului procentual. De altfel, ofertantul a cărui ofertă a fost declarată câștigătoare a justificat în mod corespunzător aplicarea prevederilor art. 126 din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii.

Prin urmare, Autoritatea contractantă nu are competența:

- de a impune un anumit mecanism salarial intern;
- de a recalcula structura de personal pe baza ipotezelor unui competitor.

Mai mult, Contestatoarea nu demonstrează:

- încălcarea salariului minim;
- depășirea duratei maxime a timpului de muncă;
- imposibilitatea executării contractului.

În aceste condiții, simplele diferențe de model economic nu echivalează cu nelegalitatea.

3. Numărul de agenți pentru 6 posturi permanente / concedii

Contestatoarea afirmă că oferta ar fi construită pe ipoteza nelegală a muncii neîntrerupte timp de 12 luni.

Afirmația este pur ipotetică întrucât nu există în legislație un standard numeric fix privind raportul agenți/post permanent. Organizarea personalului aparține operatorului economic.

În ceea ce privește concediul de odihnă, menționăm că acesta este un drept legal integrat în costul salarial anual. Legea nu impune evidențierea distinctă a acestuia în structura financiară prezentată autorității contractante.

Prin urmare, Contestatoarea

- pornește de la propriile formule de calcul;
- extrapolează;
- și deduce o presupusă nelegalitate fără suport factual.

CNSC nu poate transforma analiza contestației într-un exercițiu comparativ de modele economice.

4. Pretinse costuri de mobilitate/delegare

Contestatoarea susține că, întrucât în propunerea tehnică au fost prezentate atestate pentru agenți având domiciliul în județe precum Prahova, Vâlcea sau Tulcea, ofertantul declarat câștigător ar fi trebuit să includă în propunerea financiară costuri suplimentare aferente delegării, detașării sau clauzei de mobilitate.

Critica este neîntemeiată și se bazează pe o confuzie juridică.

4.1. Domiciliul salariatului nu determină regimul juridic al locului muncii

Potrivit art. 17 alin. (3) lit. b) din Codul muncii, contractul individual de muncă trebuie să prevadă locul muncii sau, în lipsa unui loc fix, posibilitatea ca salariatul să muncească în diverse locuri.

De asemenea:

- **Delegarea** (art. 43–44 Codul muncii) presupune exercitarea temporară a unor lucrări sau sarcini în afara locului de muncă prevăzut în contract.
- **Detașarea** (art. 45–47 Codul muncii) presupune schimbarea temporară a locului de muncă la un alt angajator.
- **Clauza de mobilitate** (art. 25 Codul muncii) intervine doar dacă părțile au convenit expres că salariatul nu are un loc fix de muncă.

Niciuna dintre aceste situații nu este determinată de domiciliul persoanei.

Simplul fapt că un agent are domiciliul într-un alt județ nu înseamnă că desfășoară activitatea în regim de delegare sau detașare.

Locul muncii este cel stabilit prin contractul individual de muncă, nu cel determinat de domiciliul salariatului.

4.2. Activitatea de pază presupune prin natura ei mobilitate operațională

Serviciile de pază se caracterizează prin:

- repartizarea personalului la obiective distincte;
- posibilitatea schimbării posturilor în cadrul aceleiași arii teritoriale;
- organizarea pe ture și echipaje.

Este întrutotul legal ca un operator economic să încheie contracte individuale de muncă în care locul muncii este stabilit direct la obiectivul din Otopeni sau într-o arie teritorială determinată, fără a interveni noțiunea de delegare.

Contestatoarea pornește de la o prezumție nefundamentată, potrivit căreia orice diferență între domiciliu și locul efectiv al prestării muncii ar genera automat obligația plății diurnei.

Această prezumție nu are suport în Codul muncii.

4.3. Lipsa oricărei obligații din documentația de atribuire

Documentația de atribuire nu a impus ofertanților:

- să declare domiciliul personalului,
- să justifice modalitatea de acoperire a eventualelor deplasări,
- să detalieze structura contractuală individuală a fiecărui agent.

Autoritatea contractantă a solicitat asigurarea personalului calificat pentru executarea serviciilor, nu structura detaliată a raporturilor individuale de muncă.

Prin urmare, Contestatoarea introduce o cerință suplimentară, neprevăzută în documentație.

Or, potrivit principiului tratamentului egal și al transparenței, autoritatea nu poate evalua ofertele pe baza unor condiții care nu au fost anterior comunicate tuturor operatorilor economici.

4.4. Limitele competenței autorității contractante

Autoritatea contractantă:

- nu are competența legală de a verifica conținutul fiecărui contract individual de muncă;
- nu poate presupune existența unor clauze de delegare sau mobilitate în lipsa unor indicii concrete;
- nu poate recalcula oferta financiară pe baza unor ipoteze privind regimul juridic al salariaților.

Controlul respectării legislației muncii aparține Inspecției Muncii, nu autorității contractante.

În lipsa unor probe că oferta ar încălca dispozițiile legale privind salarizarea minimă sau timpul de muncă, critica nu poate fi primită.

4.5. Caracterul pur speculativ al susținerii

Contestatoarea:

- nu prezintă nicio dovadă privind existența delegării;
- nu demonstrează obligația plății diurnei;
- nu probează caracterul nesustenabil al ofertei.

Se limitează la o deducție bazată pe domiciliul unor persoane.

CNSC a statuat constant că simplele presupuneri sau scenarii ipotetice privind organizarea internă a activității unui operator economic nu pot fundamenta anularea rezultatului procedurii, în lipsa unei încălcări concrete și dovedite a documentației sau a legii.

4.6. Tentativa Contestatoarei de a deturna analiza legalității procedurii și de a substitui autoritatea contractantă

Contestatoarea nu invocă o încălcare a documentației de atribuire, ci încearcă să construiască artificial un scenariu financiar alternativ, plecând de la domiciliul unor agenți nominalizați.

Demersul este vădit speculativ și excede cadrului contestației în materia achizițiilor publice.

În concret:

- Contestatoarea nu indică nicio prevedere din caietul de sarcini care să impună includerea unor costuri de delegare.
- Nu identifică nicio dispoziție legală care să stabilească automat obligația plății diurnei în funcție de domiciliul salariatului.
- Nu probează existența unei situații reale de delegare sau detașare.
- Nu demonstrează caracterul nesustenabil al ofertei financiare.

În schimb, Contestatoarea:

- pornește de la o prezumție proprie;
- construiește un mecanism salarial ipotetic;

- majorează artificial costurile;
- și concluzionează că oferta ar fi nelegală.

O asemenea abordare echivalează cu substituirea autorității contractante în analiza oportunității și organizării interne a operatorului economic.

Or, potrivit jurisprudenței constante a CNSC, autoritatea contractantă nu are obligația și nici dreptul de a impune un anumit model de organizare a activității interne a ofertantului, atât timp cât:

- sunt respectate cerințele documentației;
- nu sunt încălcate dispoziții legale imperative;
- oferta este sustenabilă la nivelul costurilor minime legale.

Controlul CNSC nu poate fi transformat într-un audit al structurii interne de personal a operatorului economic și nici într-o verificare prezumtivă a fiecărui raport individual de muncă.

Acceptarea unei astfel de teorii ar conduce la o consecință inadmisibilă și anume că orice diferență între domiciliul unui salariat și locul prestării activității ar obliga autoritatea să prezume delegarea și să recalculeze oferta financiară.

Aceasta ar însemna:

- introducerea unor condiții neprevăzute în documentație;
- încălcarea principiului tratamentului egal;
- deturnarea competenței autorității contractante;
- transformarea procedurii într-o analiză teoretică a politicii de resurse umane a ofertantului.

Mai mult, o astfel de interpretare ar presupune că autoritatea contractantă ar trebui să verifice și să cenzureze conținutul fiecărui contract individual de muncă, competență care aparține exclusiv organelor de control în materia relațiilor de muncă.

În lipsa unei probe concrete privind încălcarea legislației muncii sau a documentației de atribuire, critica formulată de contestator este pur ipotetică și urmărește exclusiv destabilizarea rezultatului procedurii.

5. Costuri ITP și rovinietă

Contestatoarea critică faptul că aceste costuri nu sunt vizibile distinct în cheltuieli indirecte.

Or, așa cum se poate observa, prin documentația de atribuire nu a fost impusă o anumită structură detaliată a costurilor, astfel că modul de repartizare internă a cheltuielilor ține exclusiv de strategia economică a operatorului.

Contestatoarea nu demonstrează:

- inexistența acestor costuri,
- imposibilitatea suportării lor,
- caracterul nesustenabil al tarifului.

Simularea unui deviz alternativ nu reprezintă probă de nelegalitate.

III. Caracterul speculativ al contestației

Analizând în ansamblu criticile formulate, se observă că niciuna dintre acestea nu identifică o încălcare concretă și demonstrată a documentației de atribuire sau a unei dispoziții legale imperative.

Contestatoarea nu indică:

- o cerință expresă neîndeplinită;
- o prevedere din caietul de sarcini ignorată de comisia de evaluare;
- o normă legală încălcată în mod cert de ofertantul declarat câștigător.

În schimb, întreaga contestație este construită pe:

- scenarii ipotetice privind organizarea personalului;
- recalculări proprii ale costurilor salariale;
- prezumții referitoare la delegare, sporuri, concedii sau cheltuieli indirecte;
- impunerea unui model economic alternativ celui ales de operatorul economic.

În realitate, Contestatoarea nu demonstrează nelegalitatea ofertei câștigătoare, ci încearcă să dovedească faptul că aceasta este diferită de propria sa structură de cost.

Or, diferența de model economic nu echivalează cu neconformitatea.

Acceptarea unei asemenea abordări ar însemna ca CNSC:

- să substituie autoritatea contractantă în analiza oportunității organizării interne a ofertantului;
- să impună retroactiv condiții care nu au fost prevăzute în documentația de atribuire;
- să transforme analiza legalității într-un exercițiu comparativ între strategiile economice ale operatorilor.

Aceasta ar contraveni principiilor prevăzute la art. 2 din Legea nr. 98/2016, în special:

- principiului proporționalității;
- principiului tratamentului egal;
- principiului transparenței.

Autoritatea contractantă a evaluat ofertele strict prin raportare la cerințele documentației și la dispozițiile legale aplicabile, fără a introduce condiții suplimentare și fără a impune un anumit model de organizare a activității.

Contestația reprezintă, în esență, o tentativă de a obține o reevaluare a ofertelor pe criterii neprevăzute și de a transforma diferențele de structură economică în pretinse nelegalități.

În lipsa unei încălcări concrete și probate, o astfel de abordare nu poate conduce la anularea rezultatului procedurii.

IV. Concluzii

Autoritatea contractantă a realizat evaluarea ofertelor cu respectarea:

- documentației de atribuire, a **criteriilor de selecție și atribuire din caietul de sarcini**,
- principiilor art. 2 din Legea nr. 98/2016,
- limitelor competenței sale legale.

Contestația este nefondată și construită pe speculații.

Solicităm respingerea contestației și menținerea raportului procedurii și a actelor subsecvente ca fiind legale și temeinice.

Pentru toate argumentele expuse anterior, autoritatea contractantă apreciază că prezenta contestație este nefondată în integralitatea sa.

Criticile formulate:

- nu identifică nicio încălcare concretă a documentației de atribuire;
- nu demonstrează încălcarea vreunei dispoziții legale imperative;
- nu probează caracterul nesustenabil al ofertei declarate câștigătoare;
- sunt fundamentate exclusiv pe ipoteze, prezumții și recalculări proprii ale Contestatoareaui.

În realitate, Contestatoarea încearcă să transforme diferențele de organizare internă și de structură economică într-o pretinsă nelegalitate, solicitând practic reevaluarea ofertei câștigătoare pe baza unor criterii care nu au fost prevăzute în documentația de atribuire.

Admiterea unei contestații întemeiate pe simple supoziții și scenarii teoretice ar echivala cu introducerea retroactivă a unor condiții neprevăzute în documentație și cu substituirea autorității contractante în aprecierea organizării interne a operatorilor economici.

În aceste conditii. solicităm respingerea contestației ca nefondată și menținerea Raportul procedurii de atribuire nr. 3004 din 30.01.2026 și a tuturor actelor subsecvente ca fiind legale și temeinice.

În drept: art. 16 coroborat cu art. 21 din Legea nr. 101/2016.

Atașăm prezentului punct de vedere în copie:

- Caietul de sarcini al procedurii de achiziție de servicii de pază și protecție;
- Anunțul de participare nr. 37142 din 30.10.2025;
- Oferta depusă de Asocieria Bronic Security S.R.L. – Lider de asociere cu Bronic GUARd S.R.L. – Asociat;
- Raportul procedurii de atribuire nr. 3004 din 30.01.2026.

PRIMAR,

Gheorghe Constantin Silviu

Domnului Președinte al Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor